

➤ Wspólna modlitwa

Pomódlmy się wspólnie, abyśmy umieli z serca dziękować Bogu za naszą parafię, działającą w niej Grupy Sąsiedzkie i wspólnoty formacyjne

1. Dziękujemy Ci, Panie, za naszą parafię: za Kapłanów i siostry w niej pracujących, za każdą rodzinę i prosimy prowadź nas razem do świętości.
2. Dziękujemy Ci, Panie, za sakramenty udzielane w naszej parafii, widzialne znaki Twojej obecności i działania, i prosimy, abyśmy przychodzili do nich i obficie czerpali z rozlewających się przez nie łask.
3. Dziękujemy Ci, Panie, za wszystkie Grupy Sąsiedzkie i wspólnoty formacyjne, w których dajesz nam duchowo wzrastać, umacniać się w wierze i prosimy, abyśmy nie marnowali okazji, by się spotykać i ubogacać.

Spontaniczne wezwania uczestników

Na zakończenie: *Ojcze nasz*

3. POTRZEBNE NAWRÓCENIE I ODNOWA ŻYCIA

Uświadamiając sobie, że nie zawsze dostrzegamy wartość wspólnot, do których Pan nas powołał i brakuje nam wdzięczności za tak liczne dary Bożej łaski, które otrzymaliśmy, zastanówmy się, co możemy zrobić, aby doświadczyć radości z należenia do tej właśnie parafii, czy wspólnoty i bardziej odkryć ich wartość.

1. **Co może pomóc nam i innym: naszym sąsiadom czy bliskim w odkrywaniu wartości, jaką jest wspólnota parafialna, Grupa Sąsiedzka, czy grupa, do której należę?**
2. **Jaki może to mieć wpływ na życie nasze, wspólnoty parafialnej i całego Kościoła?**

➤ Indywidualne opinie uczestników

- Zobowiązania:** podejmujemy zobowiązania indywidualne i wspólnotowe – razem określamy, co podejmiemy do następnego spotkania.

➤ Modlitwa na zakończenie:

Dziękujemy Ci Ojcze nasz, za to, że Ty nas wybrałeś i powołałeś, byśmy szli za Tobą na drodze realizacji Programu Odnowy i Ewangelizacji wraz z naszymi braćmi i siostrami, z którymi tworzymy tę wspólnotę parafialną. Za to, że widzimy jak nas prowadzisz, otwierasz na Ciebie i na siebie nawzajem. Dziękujemy za wszystko, co w tej wspólnocie otrzymujemy. Posyłasz nam pasterzy i przez nich karmisz nas Swoim Słowem i Swoim Ciałem. Umacniasz nasze kroki przez sakramenty Kościoła. W przeżywanych wydarzeniach wzmacniasz naszą wiarę i wzywasz do nawrócenia. Prosimy, aby Twoje Królestwo wzrastało w nas i wokół nas. Aby wielu przez nasze wspólnotowe świadectwo wiary mogło przyjść do Ciebie. Prosimy o to przez Chrystusa Pana naszego. Amen

Czerwiec 2018

Konspekt na spotkania Grup Sąsiedzkich nr 147

9. Czerwiec- Być chrześcijaninem, to w mocy Ducha Świętego ciągle na nowo odkrywać wartość wspólnoty parafialnej, sąsiedzkiej i formacyjnej

➤ Wprowadzenie

Nasze ostatnie spotkanie w tym roku duszpasterskim koncentruje się wokół parafii jako wspólnoty, ale także wokół różnych grup, które się w niej spotykają, zarówno Grup Sąsiedzkich jak i formacyjnych. Będziemy się zastanawiać jaką rolę spełniają one w naszym życiu, czy rzeczywiście są miejscem nawrócenia i wzrostu. Na ile dostrzegamy ich wartość i znaczenie na drodze naszego podążania za Bogiem.

➤ **Pieśń: Zjednoczeni w Duchu ...**

➤ **Dziesiątek Różańca i wezwanie wstawiennictwa patrona Rejonu.**

1. SYTUACJA

Z pewnością nie jest nam obce uczucie kiedy czujemy się zmęczeni, znużeni, zniechęceni powtarzaniem tych samych czynności, zadań czy obowiązków. Świat zasypuje nas reklamami ukazując rzeczywistość jako ciekawą i piękną, to jeszcze bardziej pogłębia przekonanie, że nasze życie jest do „niczego”. Czy tak jest naprawdę? Czy może nie potrafimy dostrzegać dobra i piękna wokół nas? Podobnie możemy przeżywać nasze doświadczenie wiary, co ma wpływ na nasze spojrzenie i zaangażowanie w życie parafii czy wspólnoty. Parafia też może wydawać się powtarzalna, nudna i wymagająca. Dlatego rodzą się pytania:

➤ **Pytania**

1. **Co może być przyczyną, że tak łatwo ulegamy pokusie zniechęcenia i rezygnacji?**
2. **Jaki to ma wpływ na nas samych i naszą parafię?**

➤ **Indywidualne opinie uczestników**

Podsumowanie:

Współczesny człowiek żyje w kulturze, która lansuje zachowania indywidualistyczne, poszukiwanie własnego szczęścia i dobra, osobistego sukcesu i samorealizacji. Mocno też podkreśla potrzebę prywatności i samowystarczalności. To zabija pragnienie budowania wspólnoty z innymi, wchodzenia w relacje, a tym samym prowadzi do niedostrzegania wartości bycia w grupach formacyjnych i braku wdzięczności za otrzymane w parafii dobro.

2. ŚWIATŁO SŁOWA BOŻEGO I NAUCZANIA KOŚCIOŁA

Dzisiejsze Słowo Boże z Nowego Testamentu i z najnowszej adhortacji papieża Franciszka o powołaniu do świętości uświadamiają nam, że to Pan Bóg każdego z nas powołał osobiście, ale także jako wspólnotę i to On nas prowadzi do świętości razem z naszymi braćmi i siostrami. To słowo zaprasza nas do wdzięczności za nasze wspólnoty i za każde działanie Jego łaski w nas.

Flp 1,3-11 Dziękuję Bogu mojemu, ilekroć was wspominam — zawsze w każdej modlitwie, zanosząc ją z radością za was wszystkich — z powodu waszego udziału w [szerzeniu] Ewangelii od pierwszego dnia aż do chwili obecnej. Mam właśnie ufność, że Ten, który zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Chrystusa Jezusa. Słusznie przecież mogę tak o was myśleć, bo noszę was wszystkich w sercu ... Albowiem Bóg jest mi świadkiem, jak gorąco tęsknię za wami wszystkimi [ożywiony] miłością Chrystusa Jezusa. A modłę się o to, aby miłość wasza doskonaliła się coraz bardziej i bardziej w głębszym poznaniu i wszelkim wycuciu dla oceny tego, co lepsze, abyście byli czysti i bez zarzutu na dzień Chrystusa, napełnieni plonem sprawiedliwości, [nabytym] przez Jezusa Chrystusa ku chwale i czci Boga.

➤ **Nauczanie Kościoła**

Adhortacja Gaudete et exultate – papież Franciszek (140 -146)

Jeśli jesteśmy wyizolowani, bardzo trudno nam walczyć z własną pożądlivością, z zasadzkami i pokusami diabła oraz egoistycznego świata. Uwodzi nas bombardowanie tak wielkie, że, jeśli jesteśmy zbyt samotni, ulegamy mu, łatwo tracąc poczucie rzeczywistości i wewnętrzną jasność. Uświęcenie jest drogą wspólnotową...

Życie lub praca z innymi jest niewątpliwie drogą duchowego rozwoju. Św. Jan od Krzyża powiedział do jednego z uczniów: żyjesz wśród innych, „by cię wszyscy ćwiczyli i urabiali” (104)... Życie wspólnotowe, czy to w rodzinie, w parafii, we wspólnocie zakonnej czy w jakiegokolwiek innej, składa się z wielu drobnych codziennych szczegółów. Na tym polegało życie świętej wspólnoty, jaką tworzyli Jezus, Maryja i Józef, w której w sposób modelowy

odzwierciedlało się piękno jedności trynitarniej. To samo miało miejsce w życiu wspólnotowym, jakie prowadził Jezus ze swoimi uczniami i ludźmi prostymi. Pamiętajmy, jak Jezus zachęcał swoich uczniów, by zwracali uwagę na szczegóły. Drobny szczegół, że na ucztę weselnej zaczęło brakować wina. Drobny szczegół, że zabrakło jednej owcy. Drobny szczegół, że wdowa złożyła w ofierze dwa pieniążki. Drobny szczegół posiadania zapasu oleju do lamp na wypadek, gdyby oblubieniec się opóźnił. Drobny szczegół, aby zapytać uczniów, ile mają chlebów. Drobny szczegół przygotowania żarzących się węgli, a na nich ryb, gdy czekał na uczniów o świetle.

Wspólnota, która strzeże drobnych szczegółów miłości (107) której członkowie troszczą się o siebie nawzajem i stanowią przestrzeń otwartą i ewangelizującą, jest miejscem obecności Zmartwychwstałego, który ją uświęca według planu Ojca. Czasami, dzięki darowi miłości Pana, pośród tych drobnych szczegółów otrzymujemy w darze pocieszające doświadczenie Boga: «Pewnego zimowego wieczoru oddawałam jak zwykle swą małą przysługę [...] I oto nagle dobiegł mnie z oddali pogodny dźwięk instrumentu muzycznego. W wyobraźni ujrzałam salon, jaśniejący i skąpany w złocie, oraz panny w wykwintnych strojach prawiące sobie komplementy i różne światowe grzeczności. I spojrzałam na biedną chorą, którą podtrzymywałam; miast melodii słyszałam jej żalosne skargi [...] Trudno wyrazić, co się stało wtedy we mnie, wiem tylko, że Pan oświecił mnie promieniami prawdy, które tak bardzo przewyższały mroczny blask ziemskich zabaw, że nie mogłam uwierzyć w swoje szczęście” (108)

Wbrew skłonności do konsumpcyjnego indywidualizmu, doprowadzającego do wyizolowania nas w dążeniu do dobrobytu, do którego nie mają dostępu inni, nasza droga uświęcenia musi nieustannie utożsamiać się z tym pragnieniem Jezusa: „aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie” (J 17, 21).

➤ **Podzielmy się spostrzeżeniami**

1. **Do czego zaprasza nas przeczytane słowo?**
2. **Jakie ważne wskazówki daje papież, byśmy jako wspólnota mogli dążyć do świętości?**

➤ **Indywidualne opinie uczestników**

Podsumowanie:

Każda wspólnota ma swój początek, moment, w którym Pan Bóg nas zgromadził i wzbudził pragnienie wspólnej drogi. Wiele Grup Sąsiedzkich, czy formacyjnych już wiele lat się spotyka, bo uczestnicy widzą ogromną wartość tychże spotkań i w sercach rodzi się wdzięczność za to, że razem możemy dążyć do świętości, że w tej drodze nie jesteśmy sami, ale idą z nami bracia i siostry.